

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Chrudimi rozhodl dne 20. července 2012 samosoudcem Hynkem Baňouchem ve věci **žalobce ČEZ Distribuce a.s.**, IČ 24729035, se sídlem v Děčíně, Teplická 874/8, zastoupeného JUDr. Radovanem Zubkem, advokátem se sídlem v Brně, A. Slavíka 7, proti **žalovanému** _____, o **204.361,-- Kč s příslušenstvím, t a k t o :**

- I.** Žaloba, jíž se žalobce domáhal na žalovaném zaplacení 204.361,-- Kč s úrokem z prodlení z této částky ve výši 7,75 % za dobu od 30. 10. 2010 do zaplacení, **se z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Ustanovenému zástupci žalovaného **se p ř i z n á v á** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši **42.360,-- Kč**, která bude vyplacena do tří dnů poté, co tento rozsudek nabude právní moci, prostřednictvím účtu Okresního soudu v Chrudimi.
- IV.** České republice **se** náhrada nákladů státu **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobou doručenu dne 27. 10. 2011 se žalobce domáhal na žalovaném zaplacení 204.361,-- Kč s úrokem z prodlení z této částky ve výši 7,75 % za dobu od 30. 10. 2010 do zaplacení. Titulem k zaplacení měla být povinnost k náhradě škody způsobené neoprávněným odběrem elektřiny žalovaným v době od 19. 6. 2009, kdy byl proveden poslední pravidelný odečet do 21. 9. 2010, kdy byl zjištěn neoprávněný odběr. Škodu žalobce vyčíslil jednak pomocí ust. § 14 odst. 2 písm. b) bod 1. až 4 vyhlášky č. 51/2006 Sb., o podmínkách připojení k elektrizační soustavě, ve znění platném v době, kdy měl počít neoprávněný odběr (dále také jen „vyhláška“), na niž odkazuje ust. § 51 odst. 2 zákona č. 458/200, Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů ve znění platném v době, kdy počal

tvrzený neoprávněný odběr, dále jen „energetický zákon“. Takto vypočtená složka náhrady škody činila 187.802,- Kč. [Pro lepší přehlednost jsou odstavce číslovány].

2. Dále žalobce v rámci požadované náhrady škody uplatnil částku 16.559,- Kč, kterou žalobce již zaplatil jako náklady na zjištění neoprávněného odběru. Žalobce je vyčíslil, dle ceníku společnosti ČEZ měření, kdy tyto náklady zahrnovaly veškeré cestovné (cesty z místa, kde se technici nacházeli do odběrného místa a dále na další místo odlišné od výchozího místa, cesta z odběrného místa na policii a zpět), výkon práce a čas strávený na policii při podání vysvětlení, to vše počítáno na dva techniky a k tomu DPH. Žalovanému byla na celkovou žalovanou částku vystavena faktura se splatností dne 29. 10. 2010, avšak žalovaný ničeho nezaplatil (celková kalkulace uplatněné náhrady je obsažena na čísle listu soudního spisu, dále „č. 1.“ 31).
3. Žalovaný uvedl, že se neoprávněného odběru elektřiny nedopustil (č.l. 58), policii byl plně k dispozici, předtím na pozemek nikoho nevpustil, branka byla zamčená. Žalovaný se domníval, že poté co policie věc odložila, bylo vše vyřešeno. Ustanovený zástupce žalovaného ve svém vyjádření upozornil (č.l. 100 druhá strana, dále „p.v.“), že se žalovaný neoprávněného odběru nedopustil ani připojením, ani odběrem a tuto skutečnost musí žalobce prokázat. Nebyla prokázána doba, od které mělo k neoprávněnému odběru dojít. I kdyby bylo toto vše prokázáno, žalobce může požadovat toliko náhradu škody, přičemž způsob výpočtu škody uvedený v prováděcím předpisu je sankcí, nelze jej užít, neboť není vyčíslitelným nárokem na odškodnění.
4. V písemném vyjádření žalovaný doplnil (č.l. 104), že nebylo prokázáno, že došlo k neoprávněnému připojení a kdy se tak stalo, neprokáže-li tyto skutečnosti, neprokáže ani, že se žalovaný dopustil zakázaného jednání. Způsob výpočtu škody stanovený podzákonným předpisem je nezákonný a nelze jej užít. Upozornil, že v průběhu doby, kdy mělo dojít k neoprávněnému odběru, byl k 4. 7. 2009 novelizován energetický zákon. V domě nebyly užívány elektrické spotřebiče.
5. Žalobce doplnil (č.l. 108 a též 123 a 127), že dne 19. 6. 2009 byl pro neplacení elektřiny demontován elektroměr žalovaného, který však provedl svévolné připojení a naplnil skutkovou podstatu neoprávněného připojení podle ust. § 51 odst. 1 písm. d) energetického zákona, neboť provedl nelegální připojení z části elektrického zařízení, kterou prochází neměřená elektřina, což bylo zjištěno a fotograficky zdokumentováno svědkem Švadlenkou. Rozhodnutí Ústavního soudu na danou věc nedopadají, neboť korigovaly přísnost objektivní odpovědnosti za technický a právní stav odběrného místa, kdy byl elektroměr na veřejně přístupném místě, resp. když nebyl dostatečně dokumentován stav elektroměru při jeho demontáži. V daném případě je náhoda absolutně vyloučena, neboť žalobce prokazuje úmyslné nelegální připojení k neměřené části. Výpočet náhrady škody je v souladu se zákonem a vyhláškou, kdy žalobce neprokazuje skutečnou délku neoprávněného odběru a používá fikci danou ust. § 14 odst. 3 vyhl. č. 51/2006, tedy že odběr trval od posledního odečtu do dne jeho zjištění. Dále žalobce upřesnil, že tzv. cena odchylky 6,159 Kč/kWh není cenou běžné elektřiny. Historie spotřeb nemá pro způsob výpočtu škody žádný relevantní význam, neboť zjištěný způsob neoprávněného odběru nelze žádným způsobem změřit. Právě pro takové případy je způsob výpočtu škody stanoven právním předpisem. Žalobce uvedl, že skutečná spotřeba elektřiny je při neměřeném odběru elektřiny mnohem vyšší, neboť při vědomí nulové ceny nemá odběratel motivaci k jinak běžným úsporám.
6. Při přípravném jednání dne 10. 1. 2012 (č.l. 57) a jeho pokračování dne 14. 2. 2012 (č.l. 100) účastníci prezentovali výše shrnuté postoje. Soud u vědomí dosahu čl. 89 odst. 2 Ústavy ČR upozornil žalobce na nároky plynoucí z nosných důvodů nálezů Ústavního soudu ve věcech sp. zn. I. ÚS 202/06, IV. ÚS 133/08 a I. ÚS 726/10, stejně jako na možnou kolizi podzákonného předpisu obsahujícího způsob výpočtu „škody“, s čl. 11

Listiny základních práv a svobod. Upozornil na relevanci historií spotřeby, neboť vypočtená škoda by měla být dána do vztahu se skutečnými odběry a na skutečnost, že Ústavní soud opakovaně vybídl obecné soudy k ústavně souladné interpretaci energetického zákona. Žalobce poukázal na odlišnost principů civilního a trestního řízení. Byl-li žalovaný přistižen při neoprávněném odběru, nelze nálezy ÚS aplikovat. Historie spotřeb je irelevantní. Při jednání dne 10. 4. 2012 (č.l. 111) účastníci setrvali na svých postojích. Na závěr jednání dne 6. 6. 2012 (č.l. 129) soud poučil žalobce o nedostatečném splnění povinnosti tvrzení a povinnosti důkazní, ve vztahu k požadavkům plynoucím z výše uvedených nálezů Ústavního soudu. Při jednání dne 29. 6. 2012 (č.l. 142) žalobce uvedl, že nemá, čím by svá tvrzení a návrhy doplnil.

7. Žalobce v závěrečném návrhu (č.l. 143) uvedl, že provedeným dokazováním bylo prokázáno, že neoprávněný odběr u žalovaného byl zjištěn. Při kontrole dne 21.9.2010 bylo zjištěno napojení z hlavní domovní skříně neměřeným kabelem, který dále vedl do nemovitosti. Jednalo se tak o napojení z neměřené části, přičemž množství takto odebrané elektřiny nelze dodatečně žádným technickým způsobem zjistit. Proto lze výpočet náhrady škody provést podle prováděcího předpisu k energetickému zákonu, a to dle vyhlášky 51/2006 Sb. Nezákonné napojení z neměřené části je neoprávněným odběrem, žalovaný tak jednal v rozporu se zákonem a škoda je zjišťována podle prováděcího předpisu. Příčinná souvislost mezi protiprávním jednáním žalovaného a vzniklou škodou je rovněž jednoznačně zachována. Odpovědnost žalovaného je objektivní a je na něm, aby se vyvinil.
8. Citovaná rozhodnutí ústavního soudu dopadají na odlišné případy, neboť v posuzovaném případě se jedná o zjevně nezákonné jednání žalovaného nebo jiné osoby, ke kterému bylo přistoupeno v odpovědnostní sféře žalovaného, tj. na jeho domě a na jeho pozemku, který byl oplocen a přístupný pouze tehdy, pokud to umožnil sám žalovaný. V tomto směru je zachována nejen rovnost účastníků, ale i rovnost práv garantovaných ústavním pořádkem ČR. Uvedená tvrzení o neoprávněném odběru byla prokázána výpovědí svědka Švadlenky a pořízenou fotodokumentací. Délka trvání neoprávněného odběru je rovněž stanovena uvedenou vyhláškou, přičemž v důsledku demontáže el. pro předchozí neplacení elektřiny, byl proveden poslední odečet stavu elektroměru, ke dni 19.6.2009, a k tomuto datu tak je ve smyslu § 14 zpětně náhrada škody počítána. Žalobce navrhl, aby žalobě bylo vyhověno v celém rozsahu, včetně náhrady nákladů řízení.
9. Žalovaný v závěrečném návrhu (č.l. 143 p.v.) popřel, že by se dopustil neoprávněného odběru. Elektrospotřebiče, které v nemovitosti byly umístěny, byly ještě jeho maminky, jako původní vlastnice nemovitosti, jak vyplývá z policejního spisu, z výslechu svědka Eise, jakož i svědka Vařejčka. Elektrospotřebiče byly odpojeny a nebyly užívány. Žalovaný popírá, že by se neoprávněně připojil k rozvodné soustavě. Jediný důkaz, který k tomuto žalobce předložil, je výslech svědka Švadlenky.
10. Energetický zákon upravuje podmínky vstupu na cizí pozemek pro provozovatele přenosové soustavy a distribuční soustavy v § 24 a 25 energ. zákona. Tento provozovatel je tak oprávněn vstupovat na cizí nemovitosti v souvislosti se zřizováním, obnovou a provozováním přenosové soustavy odstraňováním stromů. Svědek Švadlenka vlezl na cizí pozemek přes plot z pozemku souseda, bez svolení a vyzvání majitele nemovitosti a při překročení oprávnění, které stanoví energ. zákon. Ve své podstatě se dopustil přečinu porušování domovní svobody. Takto získaný důkaz, tj. jeho svědectví i jím pořízené 3 fotografie jsou důkazem zajištěným nezákonným způsobem. Z těchto důvodů žalobce tímto důkazem neoprávněné připojení prokazovat nemůže. Jiný důkaz žalobce nepředložil. Další zaměstnanci žalovaného, kteří se na místo dostavili za účasti policie a se souhlasem žalovaného, žádné neoprávněné připojení nezjistili.

11. Žalobce se dovolává délky trvání údajného neoprávněného odběru odkazem na ustanovení prováděcího předpisu. Vyhláška č. 51/2006 Sb. (§ 14 odst. 3) je podzákoným právním předpisem, jenž takové povinnosti nad rámec zákona stanovit nesmí. Jediným důkazem o posledním odečtu spotřeby elektřiny je navíc pouze dnes založená listina, přípis žalobce. Toto může být pouze tvrzení žalobce, nikoliv důkaz, navíc tato listina byla založena až po uplynutí koncentrační doby. Z těchto důvodů žalobce neprokázal dobu posledního odečtu.
12. Způsob výpočtu, který žalobce volí, je nezákonný a neodpovídá zásadám občanského zákoníku. Žalobce měl přehledy o skutečném odběru el. energie žalovaným, a pokud by náhrada škody měla být počítána ve vyšších částkách za užití fikce z prováděcího předpisu, dostalo by se žalobci vyššího plnění, než jakou škodu měl žalovaný údajně způsobit. Tento způsob výpočtu je nezákonný. Ze všech uvedených důvodů navrhl žalovaný zamítnutí žaloby.

Provedeným dokazováním soud zjistil tyto skutečnosti.

13. Žalobce podepsal s žalovaným dne 2. 1. 2007 smlouvu o připojení do odběrného místa Radčice 73 (číslo listu soudního spisu, dále „č.l.“ 4-5) s uvedením připojovaných spotřebičů: příprava pokrmů - 9 kW, ostatní spotřebiče - 5 kW, pračka myčka – 2 kW. Kamna, ohříváče vody, přímotopné spotřebiče, či ostatní tepelné spotřebiče nebyly uvedeny. Smlouva byla uzavřena na dobu neurčitou s datem přidělení rezervovaného příkonu dne 18. 1. 2007. Číslo odběrného místa bylo 1015070.
14. Žalobce podepsal s žalovaným dne 18. 1. 2007 smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny ze sítí nízkého napětí číslo 7_CEZDI_00060595 (č.l. 6-7), na základě níž se žalobce zavázal dodávat žalovanému elektřinu a žalovaný se zavázal uhradit dohodnutou platbu. Odběrné místo bylo specifikováno jako třífázové s hodnotou hlavního jističe před elektroměrem 3 x 24,7 A, typový diagram dodávky 5. Smlouva byla uzavřena na dobu neurčitou, se zahájením dodávky zpětně k 3. 1. 2007. Dne 1. 9. 2005 udělil žalobce společnosti ČEZ Měření s. r. o. (č.l. 42) širokou plnou moc mj. ve vztahu k činnostem spojeným s neoprávněnými odběry.
15. Dne 11. 10. 2010 byl sepsán Protokol o neoprávněném odběru elektřiny (č.l. 8), který měl být zjištěn u žalovaného. Protokol sepsal Vratislav Petřík, jako přibraná osoba je uveden Petr Klapal. Žalovaný protokol nepodepsal. Protokol je označen logem skupiny ČEZ bez další konkretizace. V protokolu je uvedeno, že neoprávněný odběr měl být zjištěn v odběrném místě č. 2638025, Radčice 73 dne 21. 9. 2010 a vznikl dne 19. 6. 2009, jde o třífázové připojení, jmenovitá hodnota jističího prvku je 24,7 A, průřez přípojných vodičů je uveden jako 6 mm [pozn. soudu: z další specifikace kabelu by mohlo vyplývat, že šlo o průřez 6 mm², což je s ohledem na účel uvedení tohoto údaje - zjištění možného max. průtoku proudu - logické]. Není vyplněn celkový příkon zjištěných spotřebičů. Odběr je popsán takto: *„Dne 21.9.2010 byla provedena kontrola odběrného místa Radčice 73, při které byl zjištěn neoprávněný odběr elektřiny naplňující ustanovení § 51 odst. 1) písm. d), zákona č. 458/2000 Sb. energetický zákon, v platném znění. Kontrolou bylo zjištěno, že z hlavní domovní skříň je napojen neměřený kabel CGSG [pozn. soudu: kabel měď - pryž-silikonová pryž-gumová pryž, nyní označení 245(IEC)66 nebo H07RN-F] na vývodu závitových pojistek 3 x 25 A, který vedl skrytě v trávě podél zdi a byl ukončen zásuvkovou vidlicí 400 V. Z této vidlice vedl dále do nemovitosti. Pro úplnost pak dodáváme, že na základě ust. § 28 energetického zákona je povinností zákazníka, krom jiného, udržovat svá odběrná zařízení ve stavu, který odpovídá právním předpisům a technickým normám. Neoprávněným odběrem elektřiny došlo ke škodě provozovateli distribuční soustavy, kterým je ...[žalobce]. Jelikož odebranou a nezměřenou elektřinu není možné žádným technickým prostředkem dodatečně změřit, pamatuje na tyto případy platná legislativa, kde způsob náhrady škody v případě neoprávněného odběru je uveden v prováděcím právním*

předpisu, kterým je vyhláška č. 51/2006 Sb. § 15 odst. 2 a 3 o podmínkách připojení k elektrizační soustavě v platném znění. “ Dále je uvedeno, že výše náhrady škody bude stanovena dle ust. § 13, 14 a 15 cit. vyhl.

16. Z oznámení ČEZ Měření, s. r. o., o výsledku kontroly odběrného místa a přerušení dodávky elektřiny ze dne 21. 9. 2010 plyne, že v 15:00 byla ukončena kontrola odběrného místa Radčice, byl zjištěn neoprávněný odběr (č.l. 20), téhož dne byla přerušena dodávka elektřiny s poznámkou „odpojeno na síti DSO“. Oznámení bylo týž den předáno k doručení žalovanému (č.l. 23) s odůvodněním, že žalovaný nebyl na odběrném místě přítomen.
17. Dle úředního záznamu Policie ČR Skuteč (č.l. 21) podal dne 21. 9. 2010 v 15:23 svědek Petřík vysvětlení a oznámení podle ust. § 158 odst. 3 a 5 tr. ř. o skutečnostech nasvědčujících spáchání trestného činu – krádeže elektřiny v Radčicích. Vypověděl mj., že jej v 11:00 vyrozuměl svědek Švadlenka o neoprávněném odběru, který zadokumentoval mobilním telefonem, kdy mělo jít o napojení gumovým kabelem 4 x 4 mm² nebo 4x6 mm², asi CGCU [kabel měď - pryž-silikonová pryž-chlorpren], přesněji neví, napojený z vývodních svorek ze závitových pojistek 3 x 25 A, a to za pomoci oček pod vývodními šrouby. Kabel byl napojen z hlavní domovní skříně umístěné za nemovitostí k verandě nemovitosti, kde byl napojen další prodlužovací kabel a ten vedl do nemovitosti. Při příjezdu svědka Petříka a Klapala zjistili, že napojení je již demontováno a žalovaný se skrývá doma. Svědek vysvětlil, že má důvodné podezření, že demontáž provedl žalovaný. Svědek v 12:35 zavolał Policii ČR, po jejímž příjezdu volali na žalovaného a ten přišel otevřít. Umožnil kontrolu hlavní domovní skříně a byl si dle tvrzení svědka vědom, že od června 2009 nemá elektroměr a dle tvrzení svědka tvrdil, že o napojení neví a zpřístupnil nemovitost ke kontrole spotřebičů. Náhradu škody vyčíslil ve výši 189.000,-- Kč při 462 dnech a nabídl poskytnutí video a fotodokumentace na základě písemné žádosti.
18. Dopisem společnosti ČEZ Zákaznické služby s. r. o. ze dne 25. 5. 2009 (č.l. 24), byl žalovaný upozorněn na nezaplacení faktur, záloh, smluvních pokut a poplatku za připojení v celkové výši 9. 313,-- Kč s tím, že pokud nezplatí do 9. 6. 2009, má společnost možnost odstoupit od smlouvy a provozovatel distribuční soustavy byl požádán o přerušení dodávky elektřiny, resp. o demontáž elektroměru. Pokud žalovaný závazky neuhradí nebo nezpřístupní-li elektroměr, odstoupí ČEZ dnem 19. 6. 2009 od smlouvy o dodávce elektřiny. Dále byl žalovaný upozorněn na následky pokračování odběru elektřiny.
19. Fakturou ze dne 15. 10. 2010 splatnou dne 29. 10. 2010 (č.l. 25) žalobce fakturoval žalovanému žalovanou částku, složenou z náhrady škody, nákladů spojených se zjištěním neoprávněného odběru a z daně z elektřiny. Společnost ČEZ měření s. r. o. vyfakturovala žalobci služby za měsíc září 2010 (č.l. 26-27) v celkové částce 11,413.963,56 Kč, kde byly účtovány celkové částky za ujeté kilometry a odpracované hodiny a kterou žalobce zaplatil dne 1. 11. 2010 (č.l. 28). Žalobce prohlásil dne 6. 10. 2011 svému právnímu zástupci, že náklady připadající na zjištění neoprávněného odběru žalovaným představují částku 13.799,17 Kč
20. Dopisem ze dne 18. 11. 2010 (č.l. 35) byl žalovaný vyzván společností ČEZ Měření k zaplacení žalované částky do 2. 12. 2010, na možnost splátkování, pokud dluh uzná a byl upozorněn na náklady soudního vymáhání.
21. Dne 11. 10. 2010 byl proveden výpočet náhrady škody, označený logem skupiny ČEZ a podepsaný nečitelným podpisem (pravděpodobně svědka Petříka). Výše škody odpovídá žalované částce, a pracuje s hodnotami: třífázové připojení, jmenovitá hodnota jističího prvku 24,7 A, doba využití 8 hodin, průřez přípojních vodičů 6 mm², a datem zjištění neoprávněného odběru dne 21. 9. 2010 a datum vzniku NO dne 19. 6. 2009. Je vyúčtováno 13 hodin práce techniků a 142 ujetých km ve vnitropodnikových sazbách uvedených níže. Dále je připočítána daň z elektřiny, odkazem na část 47, a zde § 6 zákona o stabilizaci

- veřejných rozpočtů. Výpočet je zopakován na č.l. 33. Zde je patrné, že se pracuje s třífázovým připojením 400 voltů, a napětí násobené proudem se dále násobí druhou odmocninou ze tří, čímž je získán příkon označený jako elektrický výkon. Výpočet pracuje s osmi hodinami, a hodnota pojistek snižená o jeden stupeň na 20 A je ponížena o 60 % a vypočtená spotřeba 30.492,29 kWh je násobena cenou 6,159 Kč/kWh. ČEZ Měření dopisem z 22. 9. 2010 sdělila žalobci (č.l. 34) výši náhrady škody a způsob jejího výpočtu.
22. Dopisem ze dne 19. 2. 2009 (č.l. 32) informoval žalobce společnost ČEZ měření, že od 1. 1. 2010 platí pro NTZ ceny 973,-- Kč za hodinu práce a 8,10 Kč za km a dále sděluje společnost ČEZ distribuce společnosti ČEZ měření, že ČEZ měření je oprávněna tyto částky uplatňovat.
23. Z tabulky na č.l. 64 soud zjistil, že cena odchylky 6,159 Kč/kWh žalobce skládá z ceny: za zúčtování odchylky (č.l. 64 a č.l. 70 p.v.), systémových služeb (č.l. 64 a 66), na podporu výkupu (č.l. 64 a 70, jde o krytí vícenákladů s podporou obnovitelných zdrojů), za činnost vyúčtování OTE (činnost operátora trhu s elektřinou, č.l. 70), za dopravu elektřiny (č.l. 83), daně z elektřiny dle § 6 zákona č. 261/2007 a DPH. Ceny jsou stanoveny odkazem na jednotlivá rozhodnutí Energetického regulačního úřadu, dále „ERÚ“.
24. Dle faktury na č.l. 94-96 činila spotřeba v předmětném odběrném místě za období od 3. 1.2007 do 22.12.2007 10.281,27 Kč ve finančním vyjádření, za spotřebu 1,77 MWh ve vysokém tarifu a 2.346 MWh za spotřebu v nízkém tarifu. Dle faktury na č.l. 91-93 činila spotřeba za období od 23.12.2007 do 8. 1. 2009 13.674,44 Kč, za 0,04390 MWh, resp. 0,10240 MWh za spotřebu elektřiny ve vysokém, resp. nízkém tarifu pro zbytek roku 2007 a 1,44670 MWh. resp. 2,58290 MWh za celý rok 2008, a 0,05240 MWh, resp. 0,10670 MWh za dobu od 1. 1 do 8.1.2009. Dle faktury na č.l. 89 spotřeboval žalovaný v době od 9. 1.2009 do 18. 6. 2009 elektřinu za 9.279,02 Kč, kdy spotřeba ve vysokém tarifu činila 1,126 MWh a spotřeba v nízkém tarifu 0,96 MWh (č.l. 90). Ve výpisu na č.l. 65 žalobce vypsaly stavy odečtů měřidel kWh v odběrném místě v minulosti, za žalobce a za jeho právní předchůdkyně. Dále soud zjistil, že žalobce k žalobě připojil výpisy ze svého vnitřního evidenčního účetního systému SAP (č.l. 9-19), které později žalobce označil za nepodstatné.
25. Ze spisu Policie ČR Chrudim, KRPE-10419/TČ-2010-170381-KV (č.l. 60) soud zjistil, že na základě oznámení svědka Petřika byly dne 21. 9. 2010 zahájeny úkony ve věci trestného činu krádeže elektřiny odcizené v době od 9. 6. 2009 do 21. 9. 2010 v domku žalovaného (§ 205 odst. 1 písm. a) odst. 3 tr. zákoníku), kdy řízení směřovalo vůči neznámému pachateli, se škodou 189.000,-- Kč. Usnesením ze dne 16. 11. 2010 (č.l. 2 vyš. spisu) Policie ČR tuto trestní věc odložila, neboť nešlo o podezření z přečinu. Provedeným šetřením bylo zjištěno, že kabel, kterým měl být proud odčerpáván, nebyl do rozvodné skříně nijak připojen, elektrické spotřebiče umístěné v domku jsou odpojené a nepoužívané, domek je vytápěn kotlem na tuhá paliva, stejně jako ohřev vody, voda je čerpána ze studny, telefon je nabíjen v bytě matky. Šetření v sousedství domu nevedlo k zajištění důkazů o tom, že by se v domku svítilo elektřinou, a to pro dobu delší jak jeden rok. Věc byla odložena pro nenaplnění objektivní stránky trestného činu, vyžadující prokázat, že nějaký pachatel svým jednáním připojil kabel k rozvodné skříně a užíváním elektrických spotřebičů neoprávněně čerpal elektřinu, čímž by způsobil následek spočívající ve vzniklé škodě způsobené žalobci. Nebyla potvrzena skutečnost, že by došlo k odběru elektřiny. Součástí vyš. spisu je na č.l. 3 záznam o vysvětlení podaném svědkem Petřikem (viz i výše bod 17). Ze sdělení ČEZ Měření ze dne 11. 10.2010 (č.l. 9 vyš. spisu), jímž se připojil k trestnímu řízení jako poškozený, plyne, že podle ČEZ byly v domku zjištěny tyto el. spotřebiče: čtyřplotýnkový sporák, vodárna 2,2 kWh, bojler 1,6 kWh, 4 x osvětlení, přímotop 1,2 kWh, pračka, přímotop 600 W, vysavač, televizor, mikrovlnná trouba, rádio, reproduktory. Jinak jsou uvedeny argumenty a výpočet škody shodné s výše

- uvedenou argumentací žalobce. ČEZ Měření poskytla video a fotodokumentaci policii dopisem ze dne 2. 11. 2010 (č.l. 10 vyš. spisu), a snažila si vymínit nemožnost kopírování (takto).
26. Dle protokolu o ohledání ze dne 21. 9. 2010 (č.l. 13-18 vyš. spisu) se v rozvaděči nacházely dva zaplombované jističe a z připojené fotografie je patrné, že dráty jsou v tzv. ukončovacích krabíčkách. U pračky je uveden příkon 1,8 kW a u vodárny 2,2 kW, u sporáku je odhadnut příkon 4 kW, u bojleru příkon 1,6 kW.
 27. Žalovaný v rámci podaného vysvětlení dne 21. 9. 2010 (č.l. 19 vyš. spisu) uvedl, že elektřinu neodebíral, topí tuhými palivy, takto si i ohřívá vodu, holí se žiletkou. Televize, rádio, sporák, mrazák jsou nefunkční. Vyfotografovaný kabel měl připojen asi měsíc, kvůli elektrocentrále, jež si chtěl půjčit od neuvedeného kamaráda či z půjčovny, ale nesehnal ji. Dne 16. 11. 2010 žalovaný v rámci vysvětlení (č.l. 23 vyš. spisu) setrval na svých vysvětleních, které mají neprocesní povahu. Umožnil kontrolu nemovitosti, pracovníci ČEZ i policie kontrolovali mrazák, a zda teče voda, ale vše bylo nepoužívané. Neměl jsem co skrývat. Připojení elektrocentrály byl hloupý nápad. Svědek Švadlenka dne 27. 9. 2010 podal vysvětlení (č.l. 24 vyš. spisu), podle něhož kabel vedoucí z hlavní skříně kontroloval pohledem ze sousedního pozemku, neviděl, zda byl v domě připojen. Kontrolu prováděl mimořádně, nejde o obvod jeho působnosti. Kabel a jeho připojení vyfotografoval. Věra Štorková, matka žalovaného a předchozí majitelka domu (č.l. 27) vyšetřovacího spisu uvedla, že elektřina je odpojována delší dobu, el. zařízení v chodu neviděla, syn si u ní při návštěvách dobíjí telefon, často si půjčuje svíčky, jimiž svítí. Většina elektrospotřebičů v domě je původních, některé z nich (např. lednička) nejsou funkční. Syn mluvil o připojení elektrocentrály. Dotazy na obyvatele neprokázaly, že by se za poslední dobu, více než roku, v domku svítilo (č.l. 28 vyš. spisu); fotografie pořízené svědkem Švadlenkou dne 27. 10. 2010 slíbil poslat svědek Petřík na základě písemné žádosti (č.l. 29 vyš. spisu).
 28. Z videozáznamu celé události a jeho přepisu (CD na č.l. 56 a č.l. 105-106) plyne, že žalovaný vpustil pracovníky ČEZ Měření a policisty do domu a ukázal jim vše, co potřebovali. Svědek Petřík před vstupem do domu samotnému sdělil žalovanému, že umožní-li vstup, budou zdokumentovány spotřebiče, je to pro něj lepší pro adekvátní způsob výpočtu škody, aby cena nemusela být stanovena vyhláškou (čas 10:30). Žalovaný trvá na tom, že neprováděl neoprávněný odběr. Byly nalezeny el. spotřebiče (pračka, koupelnový infrazářič, mikrovlnná trouba, boiler, vodárna, přímotop, elektrický sporák). Žalovaný u všech spotřebičů uvedl, že jsou nefunkční a pokud byl na výzvu pracovníků ČEZ proveden pokus, tekla studená voda. Žalovaný uvedl, že vodu ohřívá doma. Funkčnost spotřebičů nebyla prověřována. Kabel nebyl nikde nalezen, žalovaný trval na tom, že nemá jiný kabel, než ukazuje a na těchto tvrzeních setrval, i když byl podroben jistému nátlaku (kupř. časy 28:57, 29:10, 29:30 a 32:35).
 29. Svědek Švadlenka vypověděl (č.l. 129 p.v.), že je pracovníkem ČEZ, distribuční služby, středisko Hlinsko, pojistkové skříně na domech prověřuje dle řádu preventivní údržby. Z pozemku souseda uviděl na nemovitosti žalovaného kabel vedoucí z pojistkové skříně, což je nestandardní, proto pomocí svého žebříku přešel plot a vyfotil foto založená na č.l. 56 (položky B, C, D). Poté se vrátil a zavolal pracovníky odboru netechnických ztrát (dále „NTZ“), na něž čekal asi hodinu a pak další hodinu s nimi čekal na příjezd policie. V domě nikoho neviděl. Kabel vedl do zamčených dveří, jeho další napojení neviděl. Po příjezdu policie se držel v povzdálí, ale hovor slyšel. Připustil, že mohl odejít na záchod, na místě čekal se spolupracovníkem Brabcem, na oběd nešli. Havarijní stav v místě nebyl, porucha rovněž ne, jen nenormální stav kabelu. Frekvenci kontrol řád preventivní údržby neuvádí, dříve to byly asi 2 roky, teď 4. Svědek Brabec kabel neviděl, seděl v autě.
 30. Svědek Petřík vypověděl (č.l. 132), že je pracovníkem ČEZ Měření. Když přijeli k nahlášenému neoprávněnému odběru, tak montér sdělil, že kabel už je demontován. Při

prohlídce domu zjistili „určité indicie, že k neoprávněnému odběru mohlo docházet.“ Do domu je vpustil žalovaný, aby mohli zdokumentovat všechny spotřebiče. Policii volal ve 12:35, skoro ihned po příjezdu na místo. Elektroměr osazen nebyl, byl demontován v červnu 2009. Podle jeho zkušeností kabel zachycený na fotografiích pořízených svědkem Švadlenkou obvykle slouží k neoprávněnému odběru, neexistuje důvod, pro takové napojení z pojistkové skříně. Svědek je přesvědčen, že nalezené spotřebiče (seznam na č.l. 133 odpovídá seznamu obsaženému v podaném vysvětlení – bod 17) byly napájeny neoprávněným odběrem, např. přímotopná tělesa jsou běžně užívána k vytápění, elektroměr byl demontován a svědek Švadlenka vyfotil předmětný kabel. Radčice nejsou svědkovým rajonem, zaskakovali za kolegy z České Třebové. Odzkoušení spotřebičů nebylo možné, v domě nebyla elektřina. Domnívá se, že kabel z fotografie svědka Švadlenky viděl ležet u vchodových dveří, zapojený jej neviděl. Kontroly jsou prováděny na oznámení či namátkově, k tipování slouží i údaje v evidenčním systému SAP, periodické kontroly prováděny nejsou, avšak na dlouhodobě odpojených místech jsou prováděny namátkové kontroly, ve svém rajónu by na předmětné místo dojel dříve. Vstup do domu se snažil získat proto, aby zjistil, kolik je v domě spotřebičů a pokud jsou zdokumentovány, tak je jistota, že tam byly a že docházelo k neoprávněnému odběru. Výpočet je vždy podle vyhlášky, výpočet prováděl on. Na počtu zjištěných odběrů není zainteresován.

31. Svědek Klupal vypověděl (č.l.134), že je zaměstnancem ČEZ Měření, odbor NTZ. Po přivolání svědkem Švadlenkou jel z Dvora Králové do Radčic, kam dorazili asi o půl jedné, z místa odjížděl v 15:00. Potvrdil průběh kontroly patrný z videozáznamu, který natáčel; pořídil i fotografie obsažené na CD na č.l. 56. Datum demontáže elektroměru zjistili ze systému SAP. Předmětný kabel neviděl. Lednička či mraznička v domě nebyla. Nebyla prověřována funkčnost spotřebičů, tak proto se asi podle jeho názoru postupovalo podle vyhlášky.
32. Svědek Eis vypověděl (č.l. 135), že je sousedem žalovaného, který asi 4 roky nemá elektřinu, svítit jej neviděl, vodu tahal ze studny, bydlí od sebe asi 20 m, přímo vidět ale není. V domě byl na návštěvě, když jej chtěl koupit, vloni na podzim nebo v zimě, byly tam vytrhané radiátory, popraskaly. Žalovaný tam měl dřevo, kterým topil. Elektrospotřebiče neslyšel, ani že by byly užívány na zahradě, neviděl žalovaného, že by se v domě mockrát zdržoval. O víkendech v zimě se z komína pravidelně nekouřilo. Elektřinu žalovanému neposkytoval. Nemovitost nekoupil, byla koupena v exekuci za hubičku sousedem.
33. Svědek Bartoš vypověděl (č.l.136), který je zaměstnancem ČEZ Měření, na místě byl 2x, poprvé nikdo nebyl doma, podruhé už odběr přerušil, žalovaný byl přítomen a vpustil jej na pozemek, bylo to možná v roce 2010 či 2011, je to zaznamenáno v pracovním příkaze. Při přerušení je zaplombován hlavní jistič, a na vývody se dá ukončovací krabička opatřená plombou. Elektroměr demontoval a odvezl, datum úkonu by mohl dohledat v dokumentaci, kterou sebou nemá. Demontáž je možno provést i bez přítomnosti odběratele, je-li na přístupném místě. Protokol o demontáži přítomná osoba nepodepisuje. Pracovní úkony se pomocí přenosného počítače přenesou ihned do informačního systému ČEZu, a není možné, aby úkon někdo podepsal.
34. Svědek Vařejčko (č.l. 142 p.v.) vypověděl, že místní ohledání neprováděl, věc šetřil, vyslyšel matku žalovaného, jednal se žalobcem, před vydáním usnesení o odložení věci, v němž je uvedeno, že spotřebiče jsou odpojené a nepoužívané vycházel ze spisu, kdy patrně telefonicky ověřoval vše s kolegou, který prováděl ohledání (patrně policista. Mlejnek)
35. Dle dokumentu založeného na č.l. 56 písmeno E) který byl předložen (č.l. 143) až po uplynutí koncentrační lhůty, sdělil dne 9. 6. 2012 pracovník ČEZ Měření zástupci žalobce, že zákaznický systém ČEZ eviduje odpojení elektroměru a sazbového spínače v předmětném odběrném místě dne 19.6. 2009 panem Bartošem.

Po právní stránce soud věc hodnotil takto.

36. Zákon č. 458/2000 Sb., energetický zákon ve znění platném v době, kdy měl započít neoprávněný odběr žalovaným, tj. dne 19. 6. 2009, dále jen „energetický zákon“), stanovil, že neoprávněným odběrem je připojení nebo odběr z té části zařízení, kterou prochází neměřená elektřina, (§ 51 odst. 1 písm. e) energetického zákona). Podle ust. § 51 odst. 2 energetického zákona je při neoprávněném odběru: *„odběratel povinen uhradit skutečně vzniklou škodu. Nelze-li vzniklou škodu stanovit, je náhrada škody vypočtena způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem.“*
37. Energetický zákon však byl novelizován zákonem č. 158/2009 Sb., který nabyt účinnosti od 4. 7. 2009, a neobsahuje žádná přechodná ustanovení aplikovatelná v této věci, což podle ustálených pravidel znamená, že pro dobu od 4. 7. 2009 je třeba užít ustanovení energetického zákona ve znění platném od 4. 7. 2009 (dále „novelizovaný energetický zákon“). Energetický zákon přitom doznal změn týkajících se projednávané věci. Kromě přesunu úpravy ust. § 51 odst. 1) písm. e) do písm. d) téhož odstavce, bylo ust. § 51 odst. 2 zcela změněno a nahrazeno textem: *„Neoprávněný odběr elektřiny z elektrizační soustavy se zakazuje.“* Zmizel jak odkaz na prováděcí vyhlášku, tak výslovné zakotvení subsidiárního užití prováděcího předpisu pro výpočet náhrady škody, ani opuštění principu náhrady škody skutečné. Zmocnění k vydání vyhlášky bylo přesunuto do nově vloženého ust. § 98a, v jehož odst. 1 písm. a) se stanoví: *„Ministerstvo stanoví vyhláškou druhy měřicích zařízení, umístění měřicích zařízení a způsoby a podmínky jejich instalace, způsoby vyhodnocování a určení množství odebrané elektřiny nebo plynu v případě závady měřicího zařízení a způsob stanovení náhrady škody při neoprávněném odběru, dodávce, přenosu nebo distribuci elektřiny.“*
38. Prováděcím předpisem je vyhláška č. 51/2006 Sb., o podmínkách připojení k elektrizační soustavě, jejíž znění pro dobu, kdy měl trvat neoprávněný odběr, nedoznalo změny (dále jen „prováděcí vyhláška“). V ust. § 14 odst. 2 písm. b) prováděcí vyhlášky se stanoví, že: *„Pro stanovení výše škody se nejprve vypočte denní množství neoprávněně odebrané elektřiny, přičemž v síti nízkého napětí se 1. za maximální hodnotu elektrického příkonu použije **jmenovitá hodnota** nejslabšího předřazeného jisticího prvku omezujícího velikost odebíraného příkonu, kterým je **hlavní jistič** před elektroměrem nebo jištění v hlavní domovní pojistkové nebo hlavní domovní kabelové skříni **snížené o jednu úroveň** z typové řady jmenovitých proudových hodnot, při využití maximálního odebíratelného příkonu na 60 %; 3. maximální hodnota elektrického příkonu podle bodu 1 nebo 2 vynásobí dobou **využití 8 hodin**, pokud nebyla zjištěna doba využití delší.“* V ust. § 14 odst. 3 prováděcí vyhlášky bylo stanoveno, že: *„Množství neoprávněně odebrané elektřiny za dobu trvání neoprávněného odběru se stanoví vynásobením denního množství neoprávněně odebrané elektřiny stanovené podle odstavce 2 a **počtem dnů**, po které neoprávněný odběr trval. Pokud provozovatel přenosové nebo distribuční soustavy **nezjistí jinou dobu trvání** neoprávněného odběru, **má se za to**, že neoprávněný odběr **trval** ode dne následujícího po provedení **posledního pravidelného odečtu** spotřeby elektřiny do dne zjištění neoprávněného odběru.“* Konečně ust. § 14 odst. 4 prováděcí vyhlášky stanovil, že: *„Výše škody vzniklé provozovateli přenosové nebo distribuční soustavy se stanoví oceněním množství neoprávněně odebrané elektřiny cenami v souladu s cenovým rozhodnutím platným v době uskutečnění neoprávněného odběru, přičemž a) **silová elektřina** se ocení pevnou **cenou** stanovenou pro zúčtování **odchylky**, b) ostatní regulované ceny se stanovují s ohledem **na napětíovou hladinu a charakter odběru** v daném místě odběru.“*
39. Žalobcem uplatněný nárok byl tvrzen z titulu povinnosti k náhradě škody. Právní institut náhrady škody stanoví povinnost k náhradě v situaci, kdy protiprávním jednáním vznikne škoda, která je v příčinné souvislosti s tímto jednáním. Tato konstrukce je platná pro

celou oblast soukromého práva, kde základním právním předpisem je občanský zákoník. Ve smyslu této konstrukce musí být náhrada škody vykládána i v případech, kdy jsou podmínky vzniku povinnosti k náhradě škody stanoveny zvláštním zákonem (zde ust. § 51 energetického zákona).

40. Protiprávní jednání žalovaného spatřoval žalobce v napojení do neměřené části elektrického zařízení, za něž odpovídá žalovaný jako minulý odběratel. Žalobce se zde především opíral o fotografie pořízené svědkem Švadlenkou, o délku odpojení elektřiny a o skutečnost, že se v domě nacházely elektrospotřebiče. Avšak funkčnost elektrospotřebičů nebyla nijak prověřena, což žalobce zdůvodnil tím, že dům byl bez elektřiny. Tento argument zní logicky, avšak soud není přesvědčen, že žalobce, jinak sofistikovaně technicky vybavený, by nenalezl cestu, jak tuto skutečnost na místě prověřit za situace, kdy žalovaný byl ke kontrole vstřícný. Skutečností je, že konstrukce výpočtu obsažená v prováděcím předpise žalobce k takovému postupu vůbec nemotivuje. Naopak. Pro projednávanou věc však tato skutečnost není rozhodující, neboť ani z dalších faktů plynoucích z provedených důkazů nebyly zjištěny okolnosti, z nichž by plynulo, že v domě byly užívány elektrické spotřebiče. Voda nebyla ohřátá, lednice či mraznička zjevně nebyly v činnosti, žalovanému se podařilo vysvětlit jak se holí a jak nabíjí telefon. Ani výpověď souseda žalovaného nepotvrdila, že by žalovaný v domě či na zahradě užíval elektrických spotřebičů a nezaznamenal, že by se v domě svítilo. Naopak, jeho výpověď spíše nasvědčovala tomu, že žalovaný neobýval dům trvale. Žalovaný vysvětloval, jak se umývá (čerpá vodu ze studny), jak vodu ohřívá (plynový sporák) a že stav spotřebičů, v němž se nacházejí, svědčí o jejich nepoužívání. Tyto momenty výpovědi žalovaného žalobce důkazy předložené žalobcem nevyvracely. Svědek Petřík hovořil o svém přesvědčení o existenci neoprávněného odběru (viz bod 30).
41. Žalobce se snažil zvýšit váhu svých tvrzení odkazy na účast police, avšak policie věc odložila (viz bod 25). (Soud si povšiml, že žalobce si důkazní prostředky v podobě obrazového záznamu a fotografií ponechal, resp. nepředal je ihned policii, ale vymínil si písemnou žádost, což oproti běžnému postupu vyvolalo jistou prodlevu mezi pořízením těchto důkazních prostředků a jejich předáním policii ze sféry žalobce.) Za účelem získání přístupu do nemovitosti poskytovali pracovníci ČEZ Měření žalovanému nepravdivé údaje, neboť uváděli, že tím bude žalovaný uchráněn od výpočtu škody dle vyhlášky, ačkoli nic takového nezamýšleli (srov. body 28, 30 a 31). Význam a dopad tohoto úskoku na procesní použitelnost takto získaného důkazu soud nemusel zvažovat, neboť důkazy zjištěné prohlídkou vnitřku domu svědčily ve prospěch žalovaného.
42. Žalobce tvrdil, že neoprávněný odběr byl realizován kabelem zapojeným v neměřené části, k čemuž nabídl fotografie a výpověď svědka Švadlenky. Jiný důkaz nenabídl. Popis neoprávněného odběru hovoří o kabelu vedoucím skrytě v trávě podél zdi, ukončeným zásuvkovou vidlicí 400 V (bod 15). Taková vidlice nebyla nalezena, výpočtem předpokládané plné využití třífázové silové elektřiny nebylo ničím potvrzeno, i když jistě vede k hluku, který by měli zaregistrovat svědci. Jediný z vyslechnutých svědků - soused žalovaného - o ničem podobném nevyprávěl (bod 32). Kabel se nepodařilo nalézt a dokonce ani přesněji určit jeho technickou charakteristiku, která je důležitá pro úvahu o masivnosti neoprávněného odběru. Nepodařilo se jasně určit, zda kabel ještě někdo další viděl (někdy bylo hovořeno o gumovém kabelu 4 x 6). Svědek Petřík se zmínil, že snad kabel viděl ležet v trávě, upustil tak od jednoznačné formulace užití v protokolu o neoprávněném odběru (bod 15). Kabel viděl svědek Švadlenka. V té době byl v blízkosti odběrného místa i jeho spolupracovník Brabec, ten ale celou dobu seděl a v autě (bod 29), neboť prý není tak pohyblivý. Přitom ale kabel měl být vidět ze sousedního pozemku, na nějž stačilo přijít. Za této situace se svědek Švadlenka rozhodl, že vybaven žebříkem vstoupí na pozemek nepřítomného žalovaného tak, že přeleze plot. Poté uvedl, že pořídil pouze fotografie kabelu a zakryté i odkryté pojistkové skříně (nic dalšího fotografováno

patrně nebylo). K těmto fotografiím a části výpovědi svědka Švadlenky vztahující se k tomu, co viděl poté, co přešel plot, soud nemohl přihlížet. Svědek neměl svolení ke vstupu na cizí pozemek a ani netvrdil žádné skutečnosti, které by naplňovaly některou ze skutkových podstat, s nimiž energetický zákon spojuje možnost vstupu na cizí pozemek. Nešlo o žádnou ze situací vyjmenovaných v ust. §§ 24 a 25 energetického zákona, za nichž by byl ke vstupu oprávněn. I kdyby však fotografie byly důkazně použitelné, nevedly by samy o sobě k závěru o prokázání neoprávněného odběru. Žalovaný i zde nabídl svou verzi (chtěl na rozvod ve vlastní nemovitosti připojit generátor elektrické energie poháněný spalovacím motorem – tzv. elektrocentrála). Žalobce verzi žalovaného v podstatě nevyvracel, jen nabídl své pochybnosti týkající se neurčitěho vyjádření žalovaného v otázce, od koho měl generátor získat. Navíc ostatní důkazy nepotvrdily verzi, že v domě je užívána elektrická energie, přestože je odpojen od rozvodné sítě.

43. Tvrzená existence neoprávněného odběru ke dni 21. 9. 2010 nebyla žalobcem prokázána a nebyly prokázány ani další skutečnosti, z nichž by neoprávněný odběr plynul.
44. Obdobná situace je i u tvrzeného počátku neoprávněného odběru. Žalobce zde nabídl především výpověď svědka Bartoše, popř. k žalobě přiložené výzvy ke zpřístupnění odběrného místa (bod 18 a 33), které měly pouze odůvodnit možnost aplikace **fikce** počátku neoprávněného odběru ke dni posledního odečtu. Tato fikce je stanovena v podzákoném předpisu, a energetický zákon nejenže nevyslovuje limity aplikace této fikce, ale dokonce ani nedává jakékoli určitější zmocnění k jejímu stanovení, které by však bylo třeba, s ohledem na závažnost důsledků této fikce (viz níže bod 51). Daná fikce má příliš závažné následky v podobě znemožnění ochrany majetkových práv, než aby mohla být stanovena podzákoným předpisem bez ohledu na nutnost prokazovat další skutečnosti, z nichž by plynula důvodnost aplikace této fikce. Soud nesouhlasí s žalobcem, že historie spotřeb nemá význam, protože tento typ neoprávněného odběru nelze nijak změřit (bod 5). Toto stanovisko žalobce je v přímém rozporu s citovanými nálezy ústavního soudu (níže body 45a-54). I když nelze spotřebu změřit, lze pomocí jednotlivých mezí, vyplynuvších z reálně možných situací, stanovit jakýsi koridor, v němž se pak náhrada pohybuje. Odcizenou energii nelze dodatečně změřit, stejně jako mnoho krádeží movitých věcí nelze dodatečně zjistit, přesto se škoda způsobená těmto vlastníkům nepředpokládá, ale prokazuje. Ochrana vlastnického práva je rovná.
45. Za této situace byl okresní soud zavázán (čl. 89 odst. 2 Ústavy ČR) vést účastníky k prokázání dalších skutečností, z nichž by bylo možno usuzovat, že neoprávněný odběr trval dlouhodobě. K tomuto postupu je soud zavázán čl. 11 Listiny základních práv a svobod, neboť konstrukce podzákoného předpisu při jiném způsobu aplikace vede k porušení rovné ochrany vlastnického práva. Situace, kdy se na vznik a dlouhodobé trvání škody usuzuje z faktu tvrzeného pozdějšího připojení do neměřené části, klade zvýšené nároky na přesvědčivost shromážděných důkazů. Mají-li mít zaručen stejný obsah a stejnou ochranu právo dodavatelky nebýt majetkově poškozena (v důsledku nezaplacení za spotřebovanou energii) a na straně druhé právo stěžovatele být chráněn proti úbytku majetku (tj. být škodně odpovědným subjektem jen tam, kde to zákon předvídá), nesmí ochrana poskytovaná jednomu subjektu vlastnického práva být v nepoměru k možnostem ochrany, jež má subjekt druhý. Při aplikaci uvedené fikce se totiž neřeší v posledku nic jiného, než střet dvou zcela rovnocenných vlastnických práv, která mají garantován stejný rozsah ochrany [(čl. 11 Listiny a čl. 1 odst. 1 Protokolu č. 1 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod (dále „Úmluva“ a „Protokol“) - k tomu srovnej za všechny nálezy Ústavního soudu ve věcech sp. zn.: I. ÚS 202/06 ze dne 20. 9. 2006, IV. ÚS 133/08 ze dne 1. 7. 2008 nebo nález sp. zn. I. ÚS 726/10 ze dne 8. 9. 2010 (všechny nálezy jsou dostupné pod svými spisovými značkami z: <http://nalus.usoud.cz>). K námitce žalobce o neaplikovatelnosti těchto nálezů (viz bod 8) soud podotýká, že nesdílí právní názor žalobce, který dosah citovaných nálezů omezuje

kazuisticky na úzký skutkový základ, z něhož tyto nálezy vzešly. Předmětem řízení před ústavním soudem jsou základní práva a svobody, nikoli jednotlivé skutkové situace posuzované v rozhodnutích napadených ústavní stížností. Tím je dán i aplikační záběr vydaných nálezů. Ústavní soud velmi výrazně připomenul nutnost vycházet z tříprvkové definice odpovědnosti za škodu (protiprávní jednání, škodu a příčinnou souvislost mezi nimi) a dal jasné výkladové směrnice, které stručně řečeno prikazují každou jednotlivou část úpravy posuzovat z hlediska rovnosti ochrany vlastnického práva dodavatele a odběratele.

46. Fakt takto dlouhého, více než rok trvajícího, neoprávněného odběru však nebyl žalobcem nijak blíže dokládán. Podzákoný předpis přitom nadměrně upřednostňuje vlastnické právo dodavatele elektřiny, který není motivován k tomu, aby aktivně zjišťoval jinou dobu trvání a intenzitu neoprávněného odběru. Přitom díky konstrukci vyhlášky platí, že čím je tato doba delší, tím větší je prospěch dodavatele, protože „náhrada škody“ (ve skutečnosti nejde o náhradu škody, ale spíše o pokutu) stanovená výpočtem dle vyhlášky je pravidelně vyšší než reálná spotřeba. K tomu je třeba připočítat, že žalobce nijak aktivně neplnil svou obecnou prevenční povinnost stanovenou ust. § 415 občanského zákoníku (přívod energie nebyl přerušen na sloupu, délky kontrolních intervalů se prodloužily na léta) a je patrné na vůli toho kterého pracovníka či organizační složky, kde, kdy a jak často jsou prováděny namátkové kontroly. Svědek Petřík vypověděl, že on sám by kontroloval objekt dříve (viz výše bod 30). V tom případě by ale byla doba kratší (a tím i odměna v podobě sankčního přívěšku náhrady).
47. Tím se soud dostává k výši vypočtené náhrady škody. Škoda byla vyčíslena s užitím jmenovité hodnoty hlavního jističe 3 x 25 ampér, ponížena o jeden stupeň jmenovité hodnoty, tedy 3 x 20 ampér elektrického proudu, vynásobených 400 volty elektrického napětí vynásobeno 60 %; dále vynásobeno 8 hodinami denního využití takto uvažovaného technického maxima a koeficientem 1,73 (zaokrouhlená $\sqrt{3}$, neboť hodnoty napětí jsou maximy průběhu střídavého proudu, který je třeba přepočítat na ekvivalent stejnosměrného proudu). Takto vypočtenou spotřebu žalobce vynásobil 458 dny a cenou 6,159 Kč/kWh, což je tzv. cena odchylky a ostatních regulovaných cen.
48. Tento výpočet by nemohl soud v daném případě vůbec aplikovat v předložené podobě, díky působení čl. 95 odst. 1 Ústavy ČR, resp. jako škodu by soud mohl označit jen menší část vyčíslení, a to tak, že by ji vztáhl k dalším prokázaným skutečnostem, jako jsou historie spotřeby a realizovatelný skutečný příkon těch nalezených spotřebičů, které by byly funkční, či by nebyly zjevně nefunkční apod. K tomu soud nutí povinnost k rovné ochraně vlastnického práva, garantovaná čl. 11 a 1 Listiny.
49. Dále by soud musel eliminovat položku uplatněné daně z elektřiny, která je připočítána dvakrát, odstranit rozpor v tom, že je cena kalkulována jen ze silové elektřiny, ačkoli do objektu patrně byla dodávána i jiná (levnější?) elektřina, zjistit na základě čeho je uvažováno s dodávkou třífázového proudu 400 voltů a konečně by bylo třeba vysvětlit, proč nelze při výpočtu „škody“ pracovat s cenou elektřiny v běžném roce, ale je užitá cca o více než 40 % dražší tzv. hodnota odchylky, která ve své kalkulaci obsahuje položky, které zjevně nesouvisí s poškozením dodavatele neoprávněným odběrem (např. podpora obnovitelných zdrojů - bod 23). Přitom v době, kdy je neoprávněný odběr účtován, je reálná cena elektřiny za minulé období známa.
50. K náhradě škody žalobce dále připočítával náklady na zjištění neoprávněného odběru, které vyčísлил s oporou ve faktuře vystavené společností ČEZ Měření společnosti ČEZ Distribuce, která však čerpá z vnitroskupinového ceníku skupiny ČEZ, jehož použitelnost, bez zodpovězení dalších otázek zdaleka není automatická (viz též výše bod 22, kde žalobce vysvětluje svému dodavateli (takto), co má účtovat). Celková cena hodiny práce dvou pracovníků 2.335,20 Kč s DPH je cenou, která vyžaduje podrobné

vysvětlení postupu, jak k ní žalobce dospěl. Dále by muselo být objasňováno, zda má být kilometrové počítáno z nejbližší pobočky (Česká Třebová), nebo z pobočky domovské (Dvůr Králové nad Labem) či místa, kam vozidlo pracovníků ČEZ Měření následně jelo (Rychnov nad Kněžnou). Nyní se však soud nemusel těmito položkami zabývat, neboť žalobce neprokázal neoprávněný odběr.

51. Žalobce vypočetl náhradu škody s oporou v podzákoném předpisu, který otevírá prostor k požadování plnění, které v mnoha položkách převyšuje náhradu škody, která byla pravděpodobně způsobena. Prostou náhradovou povahu překonává podzákoná konstrukce samotné délky neoprávněného odběru (viz bod 44) či užití ceny elektřiny (viz bod 49; dvakrát účtovanou daň z elektřiny a užití jen ceny za silovou elektřinu soud naproti tomu považuje jen za chybu konkrétního výpočtu). Náhradovou konstrukci překovává i odhad možného průtoku elektrického proudu (jmenovitá hodnota střídavého proudu je čistě teoretickým maximem, a i když je hodnota pojistek ve vyhláškovém výpočtu snížena o jeden stupeň z 25 na 20 ampér, a tato hodnota je snížena na 60 %, stále se v případě 48 % jmenovité hodnoty hlavních pojistek před elektroměrem jedná spíše o technicky možný maximální odběr (za elektroměrem jsou zařazeny další pojistky, typicky o jmenovité hodnotě 10 ampér). Odběr prakticky realizovatelný by byl dán skutečným osazením a připojením, skutečným stavem rozvodů, dlouhodobější únosností průtoku tak velkého proud apod. Podobné je to u stanovení odběrné doby na 8 hodin, tj. 1/3 dne. Vyhláška konstruuje, že třetinu dne je po celou dobu trvání neoprávněného odběru odběrná kapacita domku užitá na hranici reálného maxima.
52. V projednávané věci vypočtená „náhrada škody“ v korunách, při přepočtu na denní vyjádření více než 7 krát (někde dokonce až 14 krát), přesahuje cenu zaplacenou v minulosti za elektřinu odebranou v této nemovitosti (viz výše 24). I když by soud zohlednil meziroční růst cen energií, zvýšení daňové zátěže, či žalobcem zdůrazněnou skutečnost, že elektřina „s nulovou cenou“ nenutí k úsporné spotřebě (výše bod 6), není tento rozdíl vysvětlitelný. Tyto položky výpočtu náhrady škody nasvědčují tomu, že jsou konstruovány nikoli jako náhrada škody, tedy nástroj, pomocí něhož se poškozenému vrátí do majetku to, oč díky protiprávnímu jednání škůdce přišel, nýbrž jako penalizačně – sankční nástroj, který plní odrazující, odstrašující a generálně – preventivní úlohy. Náhrada škody takto konstruována není. Soud cítí povinnost zdůraznit, že tímto konstatováním nepolemizuje s potřebností či účelností podobného nástroje a už vůbec nepodporuje neoprávněné odběry. Uvedené úvahy pouze dokládají, že nejde o náhradu škody, což je významné pro další právní zacházení se „škodou“ vypočtenou dle prováděcí vyhlášky či vnitropodnikového ceníku (mj. by musela projít následnou soudní moderací).
53. Právě popsaná povaha vyhláškového výpočtu náhrady „škody“ vyvolává pochybnosti, zda lze povinnost k její náhradě uložit na základě podzákoného předpisu, resp. zda zvolená legislativní technika ještě respektuje ústavní výhradu zákona („Každý občan může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá.“ – čl. 2 odst. 4 Ústavy ČR, resp. „Každý může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá.“ - čl. 2 odst. 3 Listiny). Je nepochybné, že zákonná delegace na podzákoný předpis je legitimní metodou, chránící zákon před přílišnou podrobností a vysokou proměnlivostí (snižující přehlednost a srozumitelnost zákona). V těchto situacích však zákon musí upravovat relativně konkrétní meze, v nichž se podzákoná úprava může pohybovat. Jinak je výhrada zákona zbytečná. Soud výše, v bodu 37 rozebíral novelizaci energetického zákona, která de facto delegovala normotvorbu celého výpočtu náhrady škody a podmínek jeho uplatnění na výkonnou moc. Přitom z výše citovaných nálezů Ústavního soudu plyne (viz výše bod 45), že i předchozí úprava vykazovala ústavní deficity z hlediska rovné ochrany práv. V důvodové zprávě k novelizaci energetického zákona není tato změna nijak zdůvodněna (srov. z www.psp.cz v V. volebním období 2006-2010 sněmovní tisk č. 566). Zvláštní

část důvodové zprávy k bodům 157 a 237 k věci uvádí, že neoprávněný odběr elektřiny z elektrizační soustavy a jeho eliminace je velkým praktickým problémem, cílem je „*precizace bránící deformovanému výkladu*“ neoprávněných odběratelů, a že jde o novou komplexní úpravu zmocňovacích ustanovení. V části d) „*Soulad navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky a slučitelnost s akty práva Evropské unie*“ důvodová zpráva obecně konstatuje, že energetický zákon byl zpracován v souladu s českými ústavními požadavky a právními zásadami a je v souladu s platným právním řádem; rozprava se této změně konkrétně nevěnovala – viz tamtéž stenozáznamy projednávání výše uvedeného tisku).

54. Již od přípravného jednání soud zvažoval, zda nemá povinnost přerušit řízení, a navrhnout Ústavnímu soudu zrušení ust. § 51 odst. 2, resp. části § 98a odst. 1 písm. a) energetického zákona, podle čl. 95 odst. 2 Ústavy ČR (§ 109 odst. 1 písm. c) o. s. ř.), neboť svou nekonkrétností či absencí konkrétních mezí aplikovatelnosti podzákoného předpisu porušují normy ústavního pořádku. V bodě 17 nálezu I. ÚS 202/06 Ústavní soud konstatoval, že zvolená konstrukce odpovědnosti za neoprávněný odběr zvýhodňuje dodavatele, a dále připomněl, že podobná ustanovení musí obstát v testu proporcionality. „*Je třeba zkoumat, zda je cíl sledovaný omezením legitimní a zda zvolený prostředek (zde zákonem volená odpovědnostní konstrukce) je schopen cíle dosáhnout (i), zda jde o prostředek nezbytný (ii) a zda není újma způsobená základním právům nepřiměřená ve vztahu k zamýšlenému cíli (iii). V testu proporcionality musí vedle normativních aktů veřejné moci obstát i akty individuální, jinak řečeno i výklad normativních aktů musí být proporcionální.*“ Vlastnické právo odběratele je v užití konstrukci stanovení a výpočtu náhrady škody omezeno tím, že odběratel má omezené možnosti bránit se případnému excesivnímu nároku na náhradu škody. V bodě 23 citovaného nálezu Ústavní soud zřetelně připomněl, že je-li v právním předpisu užitá fikce, klade to na aplikující orgán veřejné moci zvýšené nároky na dokazování nutné k posouzení, zda jsou dány podmínky k aplikaci fikce. Východiska nálezu sp. zn. I. ÚS 202/06, stejně jako stěžejní, nosný důvod tohoto nálezu – dopady ústavního principu rovnosti ochrany vlastnického práva - potvrdily i nálezy IV.ÚS 133/08 a I.ÚS 726/10 (jsou pod svými sp. zn. dostupné z: <http://nalus.usoud.cz>). Aplikovaná právní úprava stojí na presumpci trvání škody působené presumovaným nadměrným odběrem elektřiny. Oba tyto předpoklady se vymykají institutu náhrady škody, a o náhradu škody zde jde jen podle jména, nikoli dle obsahu.
55. Ústavní soud vyzval obecné soudy v citovaných nálezech k ústavně souladnému výkladu a aplikaci energetického zákona a prováděcí vyhlášky, přičemž tento pokyn přirozeně platí i pro novelizované znění těchto předpisů. I kdyby tohoto pokynu nebylo, okresní soud by před podáním návrhu na zrušení části právního předpisu musel zkoumat možnosti ústavně souladné aplikace aplikovaného předpisu. Platí totiž přednost ústavně souladné interpretace právního předpisu, před jeho derogací (Schumannova formule, obsažená ve stovkách rozhodnutí ÚS – za všechny např. bod 36 nálezu sp. zn. Pl. ÚS 38/04 ze dne 20. 6. 2006; N 125/41 SbNU 551; 409/2006 Sb. nebo část VII. c) nálezu sp. zn. III. ÚS 256/01 ze dne 21. 3. 2002; N 37/25 SbNU 287), což je nutno aplikovat i při zvažování podání návrhu na zrušení takového předpisu, který obecný soud nemůže podat, aniž by se při zachování principu předvídatelnosti rozhodnutí nepokusil o ústavně souladný výklad. Tyto úvahy z přípravného jednání pozbyly vývojem dokazování na aktuálnosti, neboť soud dospěl k závěru, že nebyl prokázán neoprávněný odběr; ustanovení energetického zákona, která prakticky bez omezení (resp. stávající omezení, které navíc nebylo v některých situacích dostatečné, bylo vypuštěno) delegují výpočet náhrady škody na podzákoný právní předpis, nebyla nakonec aplikována. Návrh dle čl. 95 odst. 2 Ústavy ČR však může obecný soud podat jen ve vztahu k té části právního předpisu, která byla skutečně aplikována (za všechny srov. např. usnesení sp. zn. Pl. ÚS 39/2000 ze dne 23. 10. 2000 (U 39/20 SbNU 353)). Limitace takto definovaní konkrétní kontroly ústavnosti je protivahou výjimečné

pravomoci rušit normy zákonné síly. Okresní soud by dále musel zvažovat, zda v případě některých částí ustanovení prováděcí vyhlášky k energetickému zákonu nejsou dány podmínky k aplikaci ust. čl. 95 odst. 1 Ústavy ČR.

56. Hranice mezi bezpodmínečnou povinností obecného soudu předložit návrh Ústavnímu soudu podle čl. 95 odst. 2 Ústavy a oprávněním (resp. též povinností) obecného soudu k ústavně konformnímu výkladu zákona leží především v prvotním přesvědčení obecného soudu o tom, zda existuje možná ústavně konformní varianta výkladu podústavního práva (pokus o nalezení této varianty by měl tedy doprovázet každou pochybnost soudu o neústavnosti zákona, jinak řečeno, obecný soud by se měl vždy pokusit ústavně konformní výklad sám nalézt). Ostatně, pokud by i přes pokus obecného soudu existovala pochybnost o tom, že ani tento výklad nevedl k odstranění neústavnosti, bude na oprávněných účastnících řízení, aby se domáhali ochrany před Ústavním soudem (nakonec to tedy bude stejně Ústavní soud, resp. jeho senáty, které budou mít možnost posoudit – § 78 odst. 2, zda je neústavnost odstranitelná cestou výkladu, nebo zda lze neústavnost odstranit pouze derogací). Okresní soud tedy řízení nepřerušoval, i když si ponechává důvodné pochybnosti o ústavnosti některých částí energetického zákona. Tento zákon vtaňuje do aplikace vyhlášku, která umožňuje stanovení náhrady škody ve výši, která se bez aplikace dalších omezení jeví jako zjevně excesivní, přičemž aplikace vyhlášky se neomezuje jen na případy, které jsou řešeny v civilním řízení, nebo ty, ohledně nichž je veden spor. Ust. § 25 odst. 7 (resp. 8) energetického zákona umožňuje podmínovat obnovení dodávky zaplacením škod, a lze se důvodně domnívat, že „škoda“ je tak leckdy „uznána“ v podmínkách objektivní tísně. Z prováděcí vyhlášky navíc vychází i policie a státní zastupitelství, což vede k tomu, že až teprve před soudem dochází ke zproštění obžaloby, či citelnému snížení právní kvalifikace, neboť znalecké zkoumání konstatuje, že škoda byla násobně nižší, než plyne z vyhláškového výpočtu. Tyto úvahy však přiléhají jen k případnému návrhu dle čl. 95 odst. 2 Ústavy ČR.
57. Okresní soud v Chrudimi pro úplnost uvádí, že je obeznámen s rozhodnutími Nejvyššího soudu ze dne 15. 10. 2007 ve věci sp. zn. 32 Odo 1102/2006 (jakož i 33 Cdo 3287/2009 a 33 Cdo 5142/2009), z nichž plyne, že „náhrada škody“ podle energetického zákona má povahu speciální právní úpravy. Pokud platí jednak, že pravidla chování uvedená v prováděcím předpise musí vycházet ze zákonného zmocnění s tím, že upravují pouze podrobnosti rámcových řešení uvedených v zákoně, a jednak že prováděcí vyhláška stanovící pravidla výpočtu škody způsobené dodavateli neoprávněným odběrem, je nutno je aplikovat jako kogentní speciální úpravu stanovící rozsah kompenzací za neoprávněný odběr, není tím eliminováno ani působení čl. 95 odst. 1 Ústavy ČR ve vztahu k prováděcí vyhlášce, ani povinnost ústavně souladného výkladu energetického zákona, neboť ust. čl. 95 odst. 1 a 2 Ústavy ČR jsou nepochybně také ustanoveními, od nichž se nelze odchýlit, avšak s vyšší právní silou než má zákon a podzákonný právní předpis.
58. Soud k těmto závěrům dospěl poté, co žalobce opakovaně upozornil, že výpočet škody pouhým odkazem na citovanou vyhlášku je nedostačující z hlediska judikatury Ústavního soudu vztahující se k čl. 11 Listiny základních práv a svobod, zaručující rovnou ochranu vlastnického práva, kterou musí soud respektovat (čl. 57 p.v., 58, 137 a 143). Soud žalobce upozornil, že je nutno prokázat skutečnosti, z nichž lze usuzovat na to, že žalovaný je skutečně odpovědný za neoprávněný odběr. Soud žalobci poskytl opakovaně poučení a nyní vydané rozhodnutí není pro žalobce v tomto smyslu překvapivé.
59. Žaloba je s ohledem na výše uvedené v celém rozsahu nedůvodná, a soud ji proto zamítl (výrok I).
60. Žalovaný byl v řízení plně úspěšný a má podle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. právo na náhradu nákladů řízení, avšak žalovaný byl osvobozen od soudních poplatků a byl mu ustanoven

zástupce z řad advokátů a nevznikly mu tak žádné procesně zohlednitelné náklady řízení. Soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení (výrok **II.**).

61. Právnímu zástupci žalobce náleží podle ust. § 140 odst. 2 o. s. ř. odměna a náhrada hotových výdajů podle vyhlášky 177/1996 Sb., ve znění platném v době ustanovení. Tarifní hodnotou v této věci byla částka 204.361,-- Kč a mimosmluvní sazba odměny za čtyři úkony právní služby činí 5.000,-- Kč (§ 7 bod 6 ve spojení s § 12a odst. 1 a 2 citované vyhlášky), přičemž u účasti u přípravy jednání činí odměna 3.200,-- Kč (§ 11 odst. 2 písm. g) a (§ 7 bod 6 a § 12a odst. 1 cit. vyhl.), když jedno jednání přesáhlo dvě hodiny, a zde odměna činí 10.000,-- Kč (§ 11 odst. 1 písm. g) cit. vyhlášky), dále paušální náhrada za sedm úkonů právní služby á 300,-- Kč za jeden úkon (§ 13 a § 11 odst. 1 písm. b) d) a g) cit. vyhl. 177/1996 Sb.), celkem tak odměna činí 3.200,-- Kč a k tomu pět krát 5.000,-- Kč, tedy 25.000,-- Kč a 10.000,-- Kč s paušální náhradou sedm krát 300,-- Kč, tj. 2.100,-- Kč, což dohromady činí 35.300,-- Kč a z toho 20 % DPH 7.060,-- Kč. Celkem tak náleží ustanovenému zástupci žalovaného 42.360,-- Kč (výrok **III.**).
62. Soud nepřiznal státu náhradu nákladů (§ 150 o. s. ř.) s ohledem na okolnosti uplatnění nároku, neboť žalobce spoléhal při podání žaloby na výslovnou podzákonnou úpravu, rozpornou s ústavním pořádkem. Soud měl jisté pochybnosti o tom, zda žalobce mohl či nemohl vědět o protiústavnosti aplikované vyhlášky, ale v těchto pochybnostech zvolil výklad příznivější pro žalobce, neboť péče o kvalitu právní úpravy náleží státu. Proto soud státu náhradu jeho nákladů nepřiznal (výrok **IV.**).

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení v potřebném počtu stejnopisů prostřednictvím Okresního soudu v Chrudimi ke Krajskému soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat výkonu rozhodnutí soudně.

V Chrudimi dne 20. července 2012

Hynek Baňouch
samosoudce

